No. 393 CİLT: 16 SENE: 8 FİYATI 10 KURUŞTUR 8 TEMMUZ 1943

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 üç aylığı 200 kuruştur.

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul! 103

BUNLAR DA SİYASET DÜMENCİLERİ:
Baş kaptan — Aman arkadaşlar pusulayı şaşırmayın!...

— Hayatımı kurtardınız, sizinle evlenirim..
— Ya o zaman beni kim kurtaracak?!..

Sonbahar Yaprakları

KUŞLAR gibi şairlerin de en aşk ve şevk ile öttükleri mevsim bahardır. Şiirsiz bahar olmaz. Bu mevsimde insanların en kaba sabası zihninde okuyacak birkaç şairane mısra bulmasa bile hiç olmazsa «hey hey» diye başlıyarak bir gazel okur.

Avrupanın genç şairleri bir kaç senedenberi şiir söyliyecek vaziyette olmadıkları için onlara şimdilik büyük devlet adamları vekâlet ediyor. İşte size 1942 baharı edebiyatından bir güzel nümune:

«Ağaçlar bahar çiçekleri verdiği zaman herkesi bir korku sarar. Yalnız biz bundan sevinç duyarız: Çünkü bahar, Alman ordularının yeni zaferler mevsimi demektir».

Bu parça Alman başkumandanlığının geçen ilkbahara ait bir tebliğinden alınmıştır. Bu cümleler, üslûp ve mâna itibarile geçen sene hakıkaten güzel bir edebiyat nümunesi idi. Bu sene ise bir hazin mersiye müessirliğile bir kat daha kıymetlenmiştir. Geçen sene ağaçlar bahar çiçekleri açarken sevinç duyan yüz binlerce genç çocuğun bu sene o çiçekleri köklerinden koklayacaklarını düşünmekten daha yürek yakıcı bir şiir tasavvur etmek kabil midir?

Bu güzel Alman şiirini İngilizler kıskanmış olacaklar ki, onlar da bu baharda - biraz gecikmiş olmakla beraber - Mister Çörçil ağzından şu şiirle mukabele ettiler: «Sonbahar yaprakları dökülmeden önce Akdenizde ve daha başka yerlerde şiddetli çarpışmalar olacaktır».

Dikkat edilirse bu şiirin uyandırdığı hayal de ötekininki kadar müessir ve kuvvetlidir. Temmuz güneşinin altında yaldızlanmış gibi görünen ciltleri, altın parıltıları ile harelenen saçları, ışık dolu gözleri, neşe dolu sedef dişlerile gülen ve şarkı söyliyen yine yüz binlerce genç çocuğun hazan yapraklarından evvel yere düşeceklerini ve çürüyeceklerini düşünmek insanı hüzünden çıldırtacak bir şey değil midir?

Vaktile Ali Kemal Fransız şairi Milva'dan (bir sonbahar ormanının kuru dalları ve ağır ağır dökülen kızıl yaprakları altında dolaşan veremli bir genci tasvir eden) bir şiir tercüme etmişti. Şimdi artık benim de kendi sonbaharımın feyiz ve bereketile bir zerzevat çorbasına dönmüş hatıralarım arasında bu şiirin birkaç mısraını bulur gibi oluyorum.

«Bana bir pir söylemişti ki, sen»
«Düşeceksin şu goncadan evvel»
«Şu varaktan daha da müstacel»
«Olacaktır senin bu son anın».

Bir pirin bir sonbahar ormanında gezen veremli bir çocuğa verdiği münasebetsiz haber bizim neslin birçok çocuğuna samimî surette gözyaşları döktürmüştü. Şimdi başka bir pir de tıpkı buna benzer bir havadis veriyor. Fakat işin dehşetine bakın ki, bu havadis ormanda dolaşan bir tek veremli gence değil, şimdi bu saatte sedef dişlerinin bütün neşesi ile gülen ve şarkı söyliyen milyonlarca gence müjdeleniyor ve galiba kimsenin kılı kıpırdamıyor.

İtalyadan pek ses çıkmıyor. Fakat bu memleketin havalarında çalan çeşit çeşit Amerikan ve İngiliz orkestralarının altında orada da bazı şiirler okunuyor olsa gerektir.

Bunlardan «Afrika hasret veya hastalığı» adını taşıyan bir tanesi vardır ki, iki ay ev-

AKIL HOCASI

İstanbulda A. V. E.

«İnsanlığa büyük hizmet edenlere heykel dikiliyor da her sene fukarayı sevindiren torik balığına neden dikilmiyor?»

CEVAP:

Fukarayı sevindirdiği için... Fukaranın heykel dikecek parası var mı ki?

★

Küçükkuyuda M. E.

«Yirmi yaşındayım, yüz beş kilo geliyorum. Boğazımdan kesmemek şartile nasıl zayıflıyabilirim? Evlenmek istiyorum, kaç kiloluk kadın intihap edeyim?»

CEVAP:

Evleneceğiniz kadının kilosuna bakmayınız. Geçimsiz, kavgacı, sinirli olmasına bakınız. Boğazınızdan kesmemek şartile sizi altı ayda, evel Allah, muma döndürür!

★

Çanakkalede N. A.

«Askerliğimi yaparken nişanlanmak istiyorum. Ne dersiniz?»

CEVAP:

İnsan her zaman nişanlanabilir, fakat bir kere evlenir. Bunun için nişanlanmanızda bir mahzur yoktur!

★

İstanbulda Ö. K. E.

«1. Stadyoma asker, talebe daha ucuz girse olmaz mı? 2. Dünya yıkılınca hocaların başına yıkılır derler, doğru mu?»

— Niçin adını Babstil koydun?..
— Müvazenesi bozuk da ondan!..

CEVAP:

1. Bana göre hava hoş, bir de stadyom sahibine sorunuz. 2. O söz, hocaların nasihatleri dinlendiği zamana aittir. Şimdi herkes bildiğini okuduğu için dünya yıkılırsa, hoca, talebe farkı gözetmeden, hepsinin başına yıkılacak!

★

İstanbulda Cırcırböceği:

«1. Bu tarak pahalılığında başınızdaki üç tel saçı nasıl tarıyorsunuz? 2. Tombul Teyzenin mantar pabucundan başka pabucu yok mu? 3. Sizinle görüşmek istiyen nerede, ne zaman bulur?»

CEVAP:

1. Yar eliyle tarıyorum. 2. Pabucu çok amma, iğilip giyemediği için ayaklarındakini hiç çıkarmıyor! 3. Genç ve güzelse, istediği yerde, istediği zaman.

★

Beypazarında H. M.

«Tombul Teyzeyi İstanbulda hangi köşkte bulabiliriz?»

CEVAP:

Köşkleri dar, sıkıntılı buldurğundan, karşıya geçmek için hususî vapur temini de güçleştiğinden, Teyzemiz şimdilik bir paşa çadırile Veliefendi çayırında yazlamaktadır.

★

Üsküdarda C. E.

«Beyoğlunda güzel bir kızla tanıştım. İlk önce aramız gayet iyi idi. Fakat benim Üsküdarda başkaları ile konuştuğumu ha-

(Arkası 11 nci sayfada)

vel Venedik sarayının balkonundan okunmuş ve on binlerce dinleyicinin kara gömleğini kızıl gözyaşlarına boyamıştı.

Ayrıca sonbahara doğru da Mister Çörçilin yukarda bahsettiğimiz şiirine güzel bir şiir ile cevap verileceği ve bunun da «Sicilya ve Sardenya hasreti» adını taşıyacağı hakkında rivayetler vardır.

Yine kuvvetle söylendiğine göre İtalyada «Ekmeğe tahassür», «Sabun kasidesi», «Harap yurt» adlarını taşıyan bir şiir mecmuası basılmakta ve cildin son kısmına bir «Ayrılık» mersiyesi ilâvesi düşünülmektedir.

KARİKATÜR

— Beni bir romana benzetiyorlar...
— Meşin ciltli olsun diye mi yanıyorsun?!..

Vezüv — Vay canıma, beni gölgede bıraktı...

— Ekmeklerin yapılmasını bana bıraksalar fevkalâde yaparım...
— Fırıncı mısın?..
— Hayır, betonarme mütahassısıyım!..

Kıssadan hisse

★ Eskiden «fenalık edecek yerde iyilik etmek» mânasına gelen bir ata sözü vardı: «Ben insanın başına ekmekle vururum!» Bu ata sözünü şimdiki ekmeklerle tatbika kalkışmayın. Ekmekle vurduğunuz başı darmadağın edersiniz!

★ Eskiden «kılıç kında paslanır!» derlerdi. Bu tâbir yorulmıyan zekânın, didinmiyen vücudun küfleneceği mânasına gelirdi: Anlaşılıyor ki, o zaman idare meclisi âzalıkları henüz ihdas edilmemişti!

★ Eskiden «Atı alan Üsküdarı geçti!» sözü dillerde dolaşırdı. Şimdi atı alan Üsküdara geçmek zahmetine katlanmadan köprü başında mezada çıkarıyor!

★ Eskiden, hakimane söze şiir denirdi. Şimdi hekimlik söze deniyor!

★ Eskiden «Eskiye rağbet olsaydı bitpazarına nur yağardı!» sözü meşhur idi. Devir nasıl değişti. Şimdi nur değil ama, altınla gümüş yağıyor!

★ Eskiden «Kaşıkla verdiğini sapı ile çıkarır!» derlerdi. Çok şükür, şimdi böyle hâdiselere tesadüf etmiyoruz: Kaşıkla veren yok ki, sapı ile çıkaran olsun!

Çamdeviren

AVRUPA İSTİLÂSI

Afrikayı zaptetti aslanca demokratlar,
Kahraman Mihverciler elbet bu hale çatlar.

Hangisinin derdine yanıp da hangisinin
Keyfine uysam diye şaşırdı, diplomatlar!

Birisi müttefikse öteki dostum benim,
Sağa kuvvet dilerim, soldakine sebatlar.

Tunustan İtalyaya atlamak niyetile
Kuruluyor havadan Akdenizde sıratlar.

Henüz yok Afrikadan Avrupaya bir geçen,
Belki günün birinde biri bir yerden atlar.

Atlıyanın ahvali nice olur acaba?
İşte bu düşünceyle asılıyor suratlar.

Geçsek mi, geçmesek mi diye hesapladıkça
Daha bu harp epeyce uzun sürer, bayatlar,

Demokrat da, faşist de vadediyor cihana
Servet, refah, hak gibi bir hayli mükâfatlar.

Acaba karşılıksız kalır mı bol keseden
Cihan milletlerine vadedilen necatlar?

Bu cihan davasını halletmek üzre lâzım
Daha pek çok akçeler, daha pek çok hayatlar,

Muharip milletleri titretir, bombardıman,
Bitaraf milletleri her gün artan fiyatlar!

Göreceğiz bu harbin sonunda, Çamdeviren,
Sağ tarafta hastalar, sol tarafta sakatlar.

ÇAMDEVİREN

— Bu memlekette kafadan çıkan şeylere kıymet verilmiyor...
— Ne söylüyorsun yahu.. listeye baksana, bir bıyın yüz yirmi kuruşa!..

HIKÂYE

Sarhoşluk Hali İle ...

Akşam üstü iki dost köprüde karşılaştılar:

— Bir aydanberi görünmedin...

— Sorma azizim, sorma!

— Seyahatte miydin?

— Hayır, büyük bir kaza geçirdim...

— Vah, vah, geçmiş olsun... Haydi, şu Karaköyde bir meyhaneye girelim de hem iki üç kadeh çekersin, hem de başından geçeni anlatırsın!

— İmkânı yok, içemem.... Zaten başıma gelen kaza, içki yüzünden!

— Deme yahu, şaştım bu işe doğrusu. Ben kırk yıldır içerim de kaza geçirmem!

— Başın dönmez mi?

— Dönmez olur mu? Baş dönmedikten sonra bu musibeti ne diye kullanmalı?

— İşte o baş dönmesi esnasında Allah kimseyi boş bulundurmasın. Başına bir kaza gelebilir..

— Meraktan çatlıyacağım... Anlat şu meseleyi!

— Pekâlâ, hem yürür, hem anlatırım. Hatırında mı? Geçen ay sana, yine burada, öğle üstü rastlamıştım... Hani, geçen ayın ilk cumartesi günü...

— Hatırlamaz olur muyum? Burada biribirimize rastladık, biribirimizin koluna girdik, haydi bir meyhaneye... Âlemin güneş battıktan sonra içtiği zıkkırmı biz öğleden akşama kadar tamamlamıştık!

— Tamam... İyi dedin.. O gün seninle, karşı karşıya kadeh tokuştururken büyük bir neşe içindeydim. Nekadar içtiğimi bilmiyorum, herhalde sen de bilmiyorsun, meyhanecinin bile farkında olmadığına yemin ederim... Muhakkak bizden hesabı kötürü almıştır! İnsan neşe ile içti mi, hep içmek istiyor. Ben de neşelendikçe içtim, içtikçe neşelendim.

— Ben de öyle!

— Nihayet, ikimiz de keyfimizin tam olduğuna kanaat ettikten sonra, meyhaneden çıktık. Sen tramvaya doğru yürüdün, ben vapura... Ayrıldık.

— Kaza, vapurda mı oldu?

— Vapurda başladı, tâ Pendiğe kadar devam etti..

— Hiç böyle sürekli kaza duymamıştım!

— Sabret, anlatacağım. Vapura bindiğim zaman başım iyiden iyiye dönüyordu. Biraz açılırım diye güverteye çıktım, arka tarafta bir koltuğa oturdum, alnımı rüzgâra çevirdim. Oh, ne âlâ memleket! Kendime gelir gibi oldum. Fakat kendime geldikçe neşem gidiyordu. Kendi kendime: «oğlum, dedim, nedir bu senin halin? Her gün meyhane, her gün içki... Meyhaneden, içkiden başka bir şey düşünmüyorsun! Bak, yaşın kırka geldi, ne çoluk sahibisin, ne çocuk... Ayıp değil mi sana? İnsan, dünyaya yiyip içmek için mi gelir, zürriyet yetiştirmek için mi? Hem çalışır, kazanırsın, hem de yeryüzünde bir dikili ağacın yok. Haydi oğlum, sen sen ol, bil sen seni... Aklını başına topla, bir ayak evvel evlenmiye bak, hem kendine, hem yurduna faydalı olursun!» İşte hem aklımdan bunları geçiriyor, hem de kendi kendime soruyordum: «evlenmek iyi ama kiminle evleneceksin? İş, bir de kız, kadın beğenmiye kalırsa kırk yıl daha meyhanede sürtersin.. İyisi mi, karşına ilk çıkan kızın, kadının izdivacına talip ol... Onunla uyuşamazsan ondan sonra karşılaştığınla, o da olmazsa bir üçüncüsü ile anlaşır, gidersin... Olmaz mı?»

— Belli, daha ayılmadan bu kararı vermişsin. Yoksa, rast-

(Arkası 11 nci sayfada)

HA GAYRET!.. Hasib Efendi

Yazan: KEMAL M. ALTINKAYA

— 13 —

Her gün ona bir başka çiçek zevki veren Münevverin her arzusunu yerine getirmeyi canına minnet biliyor, fakat yolunu bulamıyor, üzülüyor ve her sabah, biraz daha süzülmüş bir çehre ile daireye geliyordu.

Hasip efendi bir taraftan zayıflıyor, diğer taraftan da gittikçe dalgınlaşıyordu. Ona bir evrakı buldurmak işinde (fi zamanına) ve (fi tarihinde) gibi tafsilâttan hiç bir fayda hâsıl olmadıktan başka, gayet acele evrakı buldurabilmek için tarih ve numarasını söylediğimiz halde yine beklemek mecburiyetinde kalıyorduk.

— Aman mümeyyiz beyefendi, merhamet buyurup biraz bekleyiniz. Zihnim öyle perişan ki...

Evet, zihni öyle perişandı ki, artık söylenenleri bile anlamıyor, yahut, aklından geçenlere taallûku varmış gibi anlıyordu.

Hasip efendinin hali yürekler acısı olmuştu.

Müdürümüz, en nihayet mefruşat tahsisatını koparmıya muvaffak olmuştu. Bir gün, alınacak eşya hakkında danışıyorduk. Tahsisat az bir şeydi. Müdür bu az para ile çok ve güzel şeyler yapmak istiyordu. Konuştuk, danıştık ve müdürün istediği gibi bir çıkarını bulamadık.

Müdür, Hasip efendinin eski zekâ ve kurnazlığının sarsılmış olduğunu bilmiyordu. Bunun için ondan da fikir sordu:

— E, Hasip efendi, dedi, sen de bir hal çaresi söyle.

Hasip efendi dertli başını kaldırdı. Parlaklıklığını gittikçe kaybetmekte olan gözlerini müdürün gözlerine dikti ve:

— Hal çaresi... Çok basit, müdür beyefendi, dedi. İki metre jarse, dört metre krepbirman.. kâfi miktarda ipekli kaytan, cüzice yorgancı ücreti. Gördüğünüz gibi, çoğu gitti, azı kaldı... Basit bir şey...

Müdür ve Feyzi, Hasip efendinin bulduğu hal çaresinden hiç bir şey anlamamışlardı. Bu da bir hal çaresi idi, fakat müdür için değil.

Müdür, hafif bir gülümseme ile Hasip efendinin yüzüne baktı. Hasip efendi, müdürün bu gülümsemesinden izahat aradığı mânasını çıkardı ve izahat verdi:

— Zıbınlar, sargılar, yelekler, her şey hazır. Hamdolsun, hepsini hazırladık. İş, arzettiğim gibi, iki metre jarse, dört metre krepbirman ve ipekli kaytana kaldı.

Müdür zeki adam, vaziyetin fecaatını anlamıştı. Fakat, vakit henüz sabah idi, yani, Feyzi, dün gece sineye çektiği rakının tesirinden kurtulmuş değildi. Bunun için sordu;

— Bu saydığın kumaşlardan ne olacak?

Hasip efendinin yüzü kızardı ve başı iğildi:

— Lohusa yatağına örtü...

Dedi ve odadan çıktı.

Müdürün gözleri yaşardı. Feyzi çok müteessir olmuştu, heyecan içinde idi. Abide hanımın gözlerinden mi, yoksa burnundan mı daha çok akıntı olduğunu kestiremedim. Gavsî efendi, traşsız sakalını sinirli sinirli kaşıyor ve bir şeyler homurdanıyordu. Hasip efendinin arkasından koşmak ve:

— Ha gayret! Hasip efendi. demek istedim. İçimden bir ses:

— Vazgeç! dedi. Faydası olmaz.

Hasip efendi o gün öğleye kadar görünmedi. Öğleden sonra gelmesini boş yere bekledik. Ertesi gün öğleden evvel de Hasip efendiden ses çıkmadı. Öğle tatiline çıkarken müdür beni yanına çağırdı:

— Hasip efendi arkadaşımız bugün de görünmedi dedi. Dün biraz fazlaca müteessirdi. En yakını sizsiniz, lûtfen evine kadar gidip vaziyeti anlayınız... Ben iyi görmüyorum.

Hemen tramvaya atlayıp Hasip efendinin evine gittim. Kapıyı açan Şahinde hanım oldu. Beni görünce hıçkıra hıçkıra ağlamıya başladı. Onun feryadını işiten Münevver de kapıya koştu. O da ağlıyordu. Her ikisi samimî hıçkırıklar ve hilesiz gözyaşları ile ağlıyorlardı.

— Aman hanımlar, dedım, beni korkutuyorsunuz. Ne var, ne oldu?

Şahinde hanım yana yakıla anlattı:

— Hasipciğim dün öğleyin mahalleye gelir. Önüne gelene bir takım kumaşlardan bahseder... dört metre şu, beş metre bu... Çoluk çocuk arkasına takılır. Zavallı evlâtcığım aklını oynatmış, Bakırköyüne götürdüler.

Münevver bağıra bağıra ağlıyor:

— Dostlar!.. Başıma geleni görün!.. Yavrucuğum doğmadan babasız kaldı.

Ayrılırken Şahinde hanım sordu:

— Hasipciğimin şimdi maaşını keserler mi mümeyyiz bey?

— Hayır hanım teyze kesmezler, dedim. Rica ederim, kendinizi fazla üzmeyiniz. Yakında tedavi edilir. Yalnız siz fazla üzülmeyiniz.

Çünkü maazallah, damla vurur, sözünü de ilâve etmek istedim, fakat vazgeçtim!

SON

Kemal M. Altınkaya

— Yakışıklı, zengin bir genç ama, insanın yanında buz gibi duruyor..

— Kabahat sende, eritmesini bilmiyorsun!..

AKILHOCASI

(5 nci sayfadan devam)

ber aldığından mı, nedir, son günlerde muamelesi değişti. Bu bir kıskançlık alâmeti mi, yoksa ayrılmak işareti mi?»

CEVAP:

Hangisi daha keyfinize gidiyorsa onu kabul ediniz: İkisi de bir kapıya çıkar.

★

Adanada M. E.

«1. Erkek sözünden döner mi? 2. İkmale kalmış talebe iftihar listesine girer mi? 3. Karikatürün iki sayısını kaybettim, nereden bulabilirim?»

CEVAP:

1. Verilen sözün mahiyetine bağlı: İcabında söz, verildiği gibi, geri de alınabilir. Mukaddes kitaplarda bile bunun emsali vardır. 2. Neden girmesin? Sene başında çalışmış, iftihar listesine girmiştir; sene sonunda ipe un serdiği için ikmale kalmıştır. 3. Numaralarını bildirirseniz idaremizde bulunur.

★

Malatyada B. N. D.

«Evliyim, çocuklarım var; başka bir kadın sevdim. Benimle evlenmeyi teklif etti. Kabul etmedim. Şimdi başka tarafa gitti. Unutamıyorum. Iztırap çekiyorum. Ne yapayım?»

CEVAP:

Çoluğunuzu çocuğunuzu yüz üstü bıraksaydınız daha çok ıztırap çekerdiniz. Aradaki ıztırap farkını hesap ederseniz yine kazançtasınız. Bunu düşünerek sevinmiye çalışınız.

★

Adapazarında C. A.

«Sarışın, 20 yaşlarında bir bayanla sevişiyorduk. Sonraları kendinden daha küçük bir gence kapıldı. İradesi zayıf, benimle alâkası hâlâ mevcut... Ne dersiniz?»

CEVAP:

Zelzeleden sonra ayni vaziyet devam ediyor mu, etmiyor mu? Anlasak da ona göre cevap versek.

Akılhocası

HİKÂYE

(9 ncu sayfadan devam)

gele, tanımadığın kıza, kadına, nasıl elini uzatır, evlenirsin?

— Düşündüğümü de yaptım. Başımı kaldırınca, karşımda, hasna müstesna, ağır başlı, çatık kaşlı, yaşı yirmi, yüzü değirmi bir kız görmiyeyim mi? Hemen karar mucibince: «Affedersiniz, dedim, eğer evli değilseniz benimle evlenmenizi, evli iseniz kocanızdan ayrılıp yine benimle evlenmenizi rica ediyorum...» Kızcağız önce şaşırdı, sonra güldü, galiba sarhoş olduğumu anladı, sarhoşların apaçık konuştuklarını, kalplerini olduğu gibi meydana koyduklarını biliyor olacak... Bana: «Evli değilim!» cevabını verdi...

— Ey, bunun kaza, belâ neresinde? Sen sarhoşluk halile bir halt etmişsin, kızcağız da işi alaya vurmuş, geçmiş, gitmiş..

— Öncesi tahmin ettiğin gibi ama, arkası öyle çkmadı. Dediğin gibi iş olup bitmedi. Bizim sarhoşluk devam ettiği müddetçe evlenmek meselesi de sürdü, durdu!

— Sen de lâtifeyi amma uzatmışsın!

— Ben uzatmadım ki.. Sarhoşluk uzattı! O akşam sarhoşlukla kızın evine kadar gittim, bir de onu anasından, babasından istedim; ertesi gün sarhoşlukla belediyeye uğradım, kâğıtları astırdım, iki hafta kafayı çekip muameleyi takip ettim, nihayet, geçen hafta, güç hal ile aklım başıma geldi, ayıldım.

— Hakikaten büyük geçmiş olsun... Demek, az kalsın, sarhoşluğa uyup rastgele bir kadınla evleniyordun!

— Evleniyordun ne demek? Evlendim bile!.

— Hani aklım başıma geldi demiştin?

— Geldi ama, evlenme memurluğundan çıktıktan sonra... Artık iş işten geçmişti!

— Mademki olan olmuş, Allah hayırlı etsin. Öyle ise, gel de saadetin şerefine şurada bir iki tek atalım!

— İmkânı yok.

— Neden?

— Karım menediyor...

— Münasebetsizlik! Saadetini içtiğin rakıya borçlu olduğu halde niçin menediyor?

— Kim bilir, belki yine içip içip de sarhoşluk halile, başka bir kadına ayni teklifte bulunurum diye!

Papağan

NEVROZİN

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma
Nevralji, Kırıklık

ve bütün ağrılarınızı keser

İcabında günde 3 kaşe alınabilir

DÜNDEN
Hatıralar

Büyük fedakârlıklarla hazırlanan bu eser senenin en büyük ve en lüks Albümüdür. 22 büyük tablo ve dört renkli nefis bir kapak içinde basılan bu albüm, değerli resam Münif Fehimin fırçasından ve üstat Ercüment Ekrem'in kaleminden doğmuştur. 125 kuruştur. Bütün Yedigün bayilerinde bulunur. Yedigün adresine 125 kuruşluk posta havalesi gönderirseniz adresinize bu albümden gönderilir. Posta masrafı bize aittir.

NEOSTERİN

Ağız, burun, boğaz ve bademcikleri sıhhi bir tarzda temizler. Bu yollara giren nezle, anjinler, grip, kızıl, kızamık, difteri, kabakulak, menenjit.. ilâh hastalıklarda

NEOSTERIN

Pulverizasyon veya gargarası şifaya yardım eder.

Böyle hastalar ile temasta bulunanları korur.

Eczanelerde reçetesiz satılır.

ADEMİ İKTİDAR
ve
BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HORMOBİN
Her Eczanede bulunur.
P. K. 1255
Reçete ile satılır.

Karikatür

TOMBUL TEYZE YÜZME HAVUZUNDA:

Müşteri — Yahu, hani burada yüzme havuzu açılmış dedil..., nerede?..

Garson — Tombul Teyze çıksın görürsünüz!..

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.